

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfintei Virginia

Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce Mă fac cuvânt din cer pe pământ, așa cum și la începutul cerului și al pământului am cuvântat prin puterea Tatălui Savaot în Mine cuvântul Lui și al Meu, Care este Duhul Tatălui și al Fiului, Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. Eu sunt Cel ce în ziua aceasta Mă fac cuvânt peste poporul cuvântului Meu cel de azi, și din mijlocul căruia Eu Mă împart cuvânt peste pământ, mai întâi peste neamul român, și din el peste pământ peste cei ce Mă găsesc și peste cei găsiți de Mine, credincioși și necredincioși, după cum le este viața, meritul sau nemeritul lor, unora spre ridicarea lor, iar altora spre osânda lor. Dar cel mai mult masa Mea de cuvânt acum, la sfârșit de timp, este hrană și mângâiere pentru sfinți și pentru îngerii, care așteaptă în cer să grăiesc Eu pe pământ ca să fie cerul cu pământul la masă împreună, că așteptată cu dor este această întâlnire de către facerea Mea cea de la început, cerul și pământul, care prin cuvântul Meu rostit s-au așezat fiecare la locul lor, așa cum stau ele de atunci și până azi, grăindu-și apoi unul altuia pe limba lor cea făcută de Dumnezeu la facerea lor.

Grăiesc din cer pe limba omului prin limba neamului român, pe a cărui vatră Mi-am ales să grăiesc la sfârșit, când toate, toate se îndreaptă spre începutul lor cel dintâi, spre dragostea dintâi a lui Dumnezeu pentru cele făcute de El la cuvântul Lui. O, grăiesc ție, neam român, să nu te necăjești că ești necăjit din pricina lipsei de bani sau de agoniseală pentru trai bun pe pământ, ci să te necăjești că n-ai pe Domnul de bucurie și de mângâiere a ta. O, cât te-am strigat, cât te-am strigat prin cuvântul Meu cel de azi ca să Mă auzi și să faci tu ascultare de cuvântul Meu, care vine pe nori la tine, țara Mea de azi! Eu ți-am vestit cu dor și cu durere și cu bucurie și cu mângâiere că ești țara Mea cea de azi, așa cum Tatăl te-a dat Mie la nașterea Mea pe pământ acum două mii de ani, o, și ce puțin dai tu să auzi ceea ce Dumnezeu grăiește peste tine prin râul Lui de cuvânt acum peste pământ! Te-am învățat cu milă, tată, să nu te lași pe mâini străine cu viața ta, cu casa ta, cu ograda ta, cu durerea ta, cu avuția ta cea de la Mine sau cu lipsurile tale din pricina depărtării tale de Dumnezeu, o, și nu dai să ascuți, tată! Glasul Meu, care grăiește peste tine, vine la tine din cer de la Dumnezeu, ca să fie Dumnezeu cu tine pe pământ și să te învețe din cer întru toate, dar tu nu te-ai deprins să Mă ascuți și să-Mi urmezi povața. O, e primejdios aceasta. Te vede duhul rău, care s-a născut din om la început prin neascultarea lui de Dumnezeu, Făcătorul lui, și este duh rău neascultarea de Dumnezeu a omului. Chemarea ta spre ascultare este veghea Mea de peste tine, și mereu am venit cu ea la tine, țara Mea de azi. O, ție îți trebuie cămășuță, tată, că e ruptă cămășuța ta și e nespălată și e neîngrijită de Dumnezeu, și se rupe de tot dacă tu nu ascuți, și te vei trezi goală de tot, ca și omul așezat de Mine în rai, și care pentru că n-a ascultat, s-a trezit gol și s-a ascuns, dând să-și ascundă goliciunea sa, și aceasta vine de la neascultare, tată. Te povățuiesc să înțelegi certarea Mea cea miloasă de peste tine și să înveți la greu duhul frăției și al nejudicății lângă el, căci tot ce vine peste tine nu vine spre durerea ta, ci spre trezirea ta, fiindcă inima ta e prinsă de nepăsare de Dumnezeu, tată. O, aș voi să nu mai faci păcat. Eu grăiesc ție prin toate câte vin spre tine ca să auzi tu și să urăști păcatul, tată. O, ferește-te de desfrânare, că ea îți cere bani ca să cheltui pentru ea! Alungă de pe pământul tău păcatul, căci Eu, Domnul, sunt pe vatra ta cuvânt peste pământ și dau să curăț de păcat vatra ta! Dă de la tine păcatele cele de dinainte de potop, când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau și petreceau fără Dumnezeu pe pământ și își pregăteau moartea, că nimeni, nimeni nu mai veghează ca să nu vină ea.

O, țara Mea de azi, vin la tine cuvânt și te rog, tată, să nu mai bei decât de la Mine, căci duhul rău a făcut băutură multă, străină de Dumnezeu, iar ea se numește păcat, și apoi boală grea, și te rog să alungi de pe vatra ta tutunul, ca să nu-l mai folosești ca păcat, că iată ce a făcut din el

omul fărădelegii, și te-a îndemnat, tată, ca să cazi și în acest păcat și ca să nu mai semeni tu cu Dumnezeu, Care este fără de păcat! O, ferește-te de desfrânare, de orice fel de desfrânare, că pentru ea îți trebuie bani și putere rea și păcătoasă, și depărtare de Dumnezeu cere ea de la om!

Stau și plâng cu Tatăl și cu sfinții, că numai păcat văd pe pământ, gata, gata să-l scufunde în adânc, și aștept să sfârșească omul cu păcatul, și dau să-l ajut dacă nu poate singur, că de la copil și până la bătrân nu mai poate sta nimeni fără de păcat peste viața lui, și simțurile omului cad mereu în păcat. O, de ar simți omul dor de Dumnezeu în el, ar lua acest măreț har și l-ar trezi pe om din beția păcatului și ar veni el spre iubirea cea de sus, căci am scris pentru împărăția Mea peste pământ neam sfânt să am, popor agonisit de Dumnezeu, preoție împărătească, nu ome-nească așa cum se vrea ea a fi acum peste tot pe pământ, peste tot fără Dumnezeu, și numai cu haina și cu numele se mai vrea ea peste pământ, și iată de unde vine rătăcirea spre păcat peste om!

O, neam român, Eu voi birui omul și voi fi biruitor! O, nu te teme de suferința ta cea de la lipsuri, ci teme-te de suferința cea care vine peste tine de la păcat, tată! Adună-te lângă cuvântul Meu și vezi ce vrea el de la tine și ascultă-l pe el, căci gura Mea grăiește peste tine spre mântuirea ta și nu spre răul tău! Primește de la Dumnezeu certarea cea pentru tine, și nu ca de la om s-o primești, căci Eu nu vreau, tată, să cazi tu sub stăpânire la neamuri străine, care n-au alegerea ta, dar care știu de ea încă de la începutul tău cu Mine când Tatăl te-a dat Mie la nașterea Mea ca să fii a Mea la întoarcerea Mea spre sfârșit de timp, căci atunci când M-am înălțat la cer după patima Mea, cu care am plătit viața omului care vrea să aibă viață, îngerii au spus că iarăși va să vin, și acum împlinesc așa, căci a venit vremea, și toate arată că a venit, așa cum este scris.

Eu te îndemn spre liniște, neam român, și spre răbdare, tată. Învață-te cu sărăcia și cu puținul din toate, așa cum Îi place lui Dumnezeu să trăiești, căci viața cea plină de plăceri te smulge de sub ocrotirea Mea și te dă slugă la alt stăpân, stăpânitorul întinericului acestui veac, care are ca hrană duhul lumii. Eu, Domnul, te dau spre certare dacă nu dai să ascuți povăța Mea cea de viață, și te voi spăla frumos, căci ție îți trebuie cămășuță nouă, și trebuie să te speli pentru ea. Eu, Domnul, îți întăresc răbdarea și te învăț să înțelegi că toate câte vin peste tine sunt spre facerea ta cea de la Mine și sunt spre curățirea și spre învierea ta apoi, și bine îți va fi ție dacă vei asculta, dacă vei deschide Domnului când El bate să-I deschizi, o, țara Mea cea de azi! Cine are urechi de auzit, să audă cu ele ceea ce Duhul grăiește peste tine, o, neam român, iar celui ce aude, Eu îi voi da lui! Amin.

Am grăit în ziua aceasta neamului român, o, popor al cuvântului Meu, și grăiesc acum ție cuvântul sărbătorii de azi a trâmbiței Mele, ziua nașterii ei pe pământ între zilele anului, ziua de douăzeci și șapte a lunii mai, scrisă în cer între zilele sfinților mari, că mare este trâmbița Mea Verginica între sfinții cei mari, fiindcă ea a purtat de la cer la pământ cuvântul Meu cel de azi, cuvântul venirii lui Hristos iarăși de la Tatăl la om. N-a știut poporul acestui cuvânt să prețuiască această trâmbiță, și a fost el nepriceput ca și poporul lui Moise, când tot poporul s-a împotrivit, în afară de doi ucenici, care s-au păstrat credincioși, iar ceilalți s-au răzvrătit toți, toți, și așa au murit cei ce au ieșit din Egipt spre Canaan prin lucrarea Mea de peste Moise pentru ei, și iată, necredința și îndoiala nu aduc decât moarte, răzvrătire și moarte apoi.

O, e tare, tare nestatornic omul în credință, iar acest rău vine de la iubirea de sine, de la grija de sine a omului, căci omul nu iubește jertfa cea plăcută lui Dumnezeu, duhul cel umilit, inima cea smerită, și cade omul când nu se așteaptă dacă nu dă el iubirea toată pentru Dumnezeu, numai pentru El, ca apoi Eu să Mă îngrijesc de el și de statul lui cu Dumnezeu până la sfârșit. Le-am spus ucenicilor Mei acum două mii de ani când s-a apropiat de ei încercarea credinței lor, și le-am spus: *«În noaptea aceasta toți vă veți sminti întru Mine»*. O, de ce, oare, a trebuit să le spun Eu lor așa? Am spus atunci așa, ca să fie judecați toți cei care așteaptă ca pe pământ împărăția Mea cu ei.

O, poporul Meu, dacă trebuie să te ferești de ceva mai mult care te-ar pierde din Dumnezeu, ferește-te, tată, de duhul semeției, de duhul iubirii de sine, care te poate clătina la orice adiere de vânt, care te poate împrăști de lângă Dumnezeu. O, feriți-vă, fiilor, unul pe altul de acest duh rău și ajutați-vă împotriva lui, căci omul este tare, tare semeț, și e semeț și cu trupul și cu mintea și cu rangul și cu firea și cu arătarea, și se semețesc oamenii unul împotriva celuilalt, unul de la altul, ba chiar și împotriva lui Dumnezeu și a îngerilor Lui, care îl văd semeț pe om prin ceea ce este el, și se poate bine citi semeția omului de către cei ce au de la Mine știre s-o vadă pe ea în om și să-l ajute cumva, sau să tacă în fața celui ce nu-și poate înțelege semeția ca să și-o lase spre vindecare apoi.

O, poporul Meu, le-am spus celor ce-ți dau de la Mine cuvântul Meu, că mic și umilit să fii, înseamnă să crezi cum spune altul pentru tine sau despre tine cum ești, și nu cum spui tu sau știi sau vezi, și atunci ești ceea ce vrea Dumnezeu, Care vine spre tine cum știe El. Le spun celor necrescuți, celor încă semeți prin mintea și prin duhul lor, le spun despre cei ce Îmi stau porți între Mine și poporul Meu ca să vin cuvânt la popor, și le spun despre ei la toți care vin spre lucrarea Mea ca să fie cu ea, că Eu, Domnul, nu greșesc prin ei, dar ei greșesc prin voi, o, fiilor necrescuți, iar voi sunteți greșiți, și iată câtă depărtare între Mine și voi! Iar între Mine și voi îi am pe ei, fiilor, ca să puteți voi fi aproape sau departe de Mine cu cele din voi sau de la voi. O, Eu, Domnul, îi zdrobesc pe ei pentru voi ca să vă ajut pe voi prin ei, dar voi faceți altfel cu ei. Voi îi zdrobiți pentru ca să-Mi faceți Mie rău între Mine și voi, și iată câtă depărtare între Mine și voi, între faptele Mele și faptele voastre, tată! O, ce trist sunt Eu, o, ce triști sunt ei, și cât de puțin sunteți voi triști! O, cât de mult țineți voi la voi și cât de puțin la Mine și la ei, față de câte fac ei pentru Mine și pentru voi! Eu știu să-i prețuiesc, dar voi nu știți, fiilor, căci cine se iubește pe sine, nu ajunge să știe iubirea și puterea ei, căci iubirea Eu sunt, și voi nu Mă aveți, pentru că vă aveți pe voi iubire în voi. Grăiesc cu cei neîmpliniți în iubire și care-Mi aduc încă suspin și căroră le spun iar: o, nu umblați singuri și nevegheați pentru mers, pentru gând, pentru grai, pentru faptă, fiilor! Cel de un gând cu tine nu te poate veghea, fiule încă nevegheat, ci te poate ajuta să cazi prin cele dintre tine și el, care sunt sau care nu sunt, iar tu trebuie să crezi ce-ți spun, că Mă doare de la tine dacă nu crezi și dacă nu ascuți. M-a durut mereu în mijlocul poporului Meu de la cei cu puțină credincioșie și puțină iubire și care nu s-au purtat frumos, și multă durere a fost și în trâmbița Mea, mereu, mereu de la cei semeți prin neascultare, prin ne iubire cu folos pentru Dumnezeu, iar azi aduc suspinul trâmbiței Mele în carte, spre nădejdea că acesta va îndrepta pe cel îndărătnic și va înviora pe cel îndurerat de la cei ce nu dau să fie frumoși și mici în mâna celor ce dau să-i poarte de mână pe cei ce vin să se facă fii ai lui Dumnezeu și nu dau ei apoi să se lase spre această facere.

O, Verginico, e ziua ta de naștere între zilele anului și te-ai născut în vreme cu durere pe pământ, tată, și așa ți-a fost mereu vremea ta pe pământ, și din durerea cea mereu în tine s-a născut în tine împărăția lui Dumnezeu, tată, împărăție care plânge în om pe pământ după fii frumoși pentru ea. Hai, îți dau intrare în carte, cartea Noastră cu poporul, și din care ieșim și spre oameni, tată! Hai! Duhul Sfânt este calea Noastră din cer pe pământ, minunea care se suie cu greu la mintea omului, căci omul este semeț înaintea lui Dumnezeu și stă căzut prin semeția lui. Eu, Domnul, blagoslovesc cuvântul tău peste poporul Nostru, peste cei ascultători și dulci prin ascultare, și peste cei atât de puțini dulci prin neascultarea lor de a se face dulci pentru Noi, pentru bucuria Noastră și de la ei, spre care Noi mereu, mereu așteptăm, așteptăm și iar așteptăm, tată. Amin.

— *Cărarea mea spre popor am dat să Ți-o las Ție toată, o, Doamne Cuvinte, căci eu trăiesc în Tine ca toți sfinții Tăi, și cu noi vii când vii, și nu vii singur întru venirea Ta. Tu ești Cel ce poți, iar noi dăm Ție să poți ceea ce omul nu poate, și aducem Ție rugăciunile celor ce fac din noi mijlocitori spre Tine cu cele de la ei primite spre cerere înaintea Ta și spre împlinire apoi,*

dacă Tu voiești. Dar acum eu grăiesc poporului nostru în ziua mea de serbare, și din Tine grăiesc peste el:

O, popor al lui Dumnezeu-Cuvântul, Care te-a născut din cuvântul Lui ca să fii! O, fiilor, căutați mai întâi împărăția cerurilor în voi și între voi mereu și tot mereu, ca ea să vă adauge vouă pe cele de trebuință vouă și Domnului cu voi! Această durere v-a rugat mereu Domnul s-o alinați în El de la cei ce nu iubesc împărăția Lui în ei, și să luați din ea să purtați, și la fel să purtați, ca să fiți frați, fiilor, în toate frați, în toate, căci altfel voi nu sunteți dreپți unii cu alții și nu sunteți frați întru toate. Adevărații frați între ei sunt cei ce se fac frați în durere, împărțind din ea unii altora, căci cei ce se fac frați în bucurii, nu rămân frați aceia, fiindcă bucuria e ca părerea și se duce de la ei și se despart frații apoi, căci bucuria îi desparte pe ei și cad ei sub greșalele ei, iar durerea este o legătură tainică și care unește sub ea pe cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ și pentru Dumnezeu iubire între ei, căci Dumnezeu este îndurerat în cer și pe pământ, fiilor. Vă îndemn spre această frăție plină de viață din cer între voi, fiilor, căci altfel de frăție vă desparte, măi fiilor, și voi vedeți aceasta din cele ce se întâmplă spre despărțirea dintre frați.

O, iată ce vă spun eu acum despre cei ce stau între noi și voi îmbrăcați în durere ca și cei din cer, cu mare grijă pentru ea ca să nu vă slăbească pe voi prin durerea din ei, durerea Domnului, fiilor! Ați văzut și voi la câte o înmormântare pe cei prea zdrobiți sub durere pentru cel dus dintre ei, căci tot ei sunt cei ce se zbat întru toate și se îngrijesc pentru mersul a toate atunci și apoi pe mai departe pentru cei rămași, chiar dacă inima lor zace și se frânge în ei, lăcrimând din adânc. Aceia își ascund mult durerea și lacrima durută în ei, căci ei au grijă de cei neputincioși și mici, care n-ar putea duce multa lor durere, și așa sunt cei dintre noi și voi, îndurerați adânc pentru fiecare fiu care se lasă spre moarte, spre despărțire de frați. O, și când aud ei săgeți de la aceia, cum dau apoi să se dezvinovățească în fel și chip pentru clătinarea lor, pentru nestatul lor în biserica Domnului, aruncând înapoi vina lor în fel și chip pe cei rămași, o, pentru această nelegiuire și răutate a inimilor care s-au lăsat spre slăbiciuni, doare această însăgetare înapoi de la cei ce s-au dus dintre frați. O, trebuie mare veghe pentru nejudcată asupra lor față de ceea ce fac ei, că mare judecată își strâng aceștia, dar noi să nu-i judecăm pentru răul care-l aruncă în urma lor, ci să fim cuminți, ca să nu fie judecată de la judecată, fiilor. Tot ceea ce se pune pe masă spre cunoașterea a toate câte vin spre încercare, să le deslușim cu grijă pe toate, spre pază de cele rele dinspre ei, spre înțeleptirea celor rămași, spre pildă de luare aminte pentru statura cea frumoasă și întreagă a fiilor iubitori de Dumnezeu, dar nu spre duh de judecată, căci duhul de judecată, de dezvinovățire și de aruncare a vinei spre alții dinspre cei răzvrățiți, acest duh vine de la răutate, iar răutatea se răzbună, fiilor, ca și prostia, care stăpânește mintea celor răutăcioși, din pricina semeției din ei, căci numai semeția îl face nemulțumit pe om, și apoi judecător pentru pricina lui.

Feriți-vă de semeție, o, fiilor, căci semeția îl face nemulțumit pe om față de cei din jurul lui și îl scoate apoi dintre frați, și rar de tot să vezi pe unul care cade prin el însuși și să nu dea vina pe cine poate s-o dea, și nu numai și numai pe sine pentru orbirea lui. Eu vă binecuvintez din Domnul pentru duhul iubirii de frați și al nejudcății și pentru dor sfânt în voi pentru împărăția Domnului în voi și între voi zi și noapte, zi și noapte, fiilor și fiicelor din Ierusalim! Vorbirile deșarte dintre voi pedepsiți-le la neștiință mereu, mereu, fiilor, și fiți fiii vorbirilor cerești, măi fiilor, căci scris este: «Cel ce grăiește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu». Amin.

Și acum, Doamne, pune Tu pecetea Ta peste lucrul nostru de azi peste popor, căci Tu ești Alfa și Omega, începutul și sfârșitul a toate, iar noi, sfinții Tăi, suntem lucrătorii Tăi. Amin.

— Pun, Verginico, pecetea Mea peste grăirea Noastră de azi în ziua ta de serbare în mijlocul poporului Nostru și între cei din cer, care stau și ascultă și privesc lucrarea facerii omului, facerea unui popor mereu, mereu lucrat din cer, ca să am Eu pe pământ unealta Mea și să nu mai umblăm cu împrumutatul pentru ograda Noastră, tată, căci cele de împrumut sunt ale oamenilor.

Pun binecuvântarea Mea peste lucrarea cuvântului tău cel din Mine grăit, ca să aibă el trăire și faptă în fiii cei ascultători, iar cei neascultători încă, sunt chemați spre duhul și spre fapta ascultării. Eu, Domnul Iisus Hristos, le spun lor aceasta, și pecetluiesc cu numele Meu cuvântul Meu. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Citește mult, mult cuvântul Meu, până ce el se face om, făcându-te pe tine din partea Mea, și ia-l pe buze între frate și frate, tată, și toți să asculte de Mine și să împlinească așa și să zidească așa prin cuvântul Meu, ca să piardă puterea lupul cel pierzător de fii ai lui Dumnezeu și să ia putere Duhul Sfânt, Făcătorul Cel de la Dumnezeu între cer și pământ, Duhul lui Dumnezeu peste cei ce iubesc pe Dumnezeu în cuvânt și în faptă, Duhul Sfânt Mângâietorul și Mijlocitorul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2010